

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ (πρώτο τμήμα)
της 20ής Μαΐου 1987 *

Στην υπόθεση 432/85,

Θεανώ Σουνά, ανεξάρτητη διορθώτρια, παρέχουσα υπηρεσίες, κατόπιν αιτήσεως, στην Υπηρεσία Επισήμων Εκδόσεων της Επιτροπής, εκπροσωπούμενη από τον Victor Biel, δικηγόρο Λουξεμβούργου, με αντίκλητο τον προαναφερθέντα δικηγόρο της, 18 A, rue des Glacis,

προσφεύγουσα,

κατά

Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, εκπροσωπούμενης από τον Δημήτριο Γκουλούση, νομικό σύμβουλο, με αντίκλητο στο Λουξεμβούργο τον Γεώργιο Κρεμλή, μέλος της νομικής της υπηρεσίας, κτίριο Jean Monnet, Kirchberg,

καθής,

που έχει ως αντικείμενο την ακύρωση αποφάσεως με την οποία η εξεταστική επιτροπή του γενικού διαγωνισμού COM/B/416 απέρριψε την αίτηση συμμετοχής της Σουνά σ' αυτό το διαγωνισμό,

ΤΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ (πρώτο τμήμα)

συγκείμενο από τους F. Schockweiler, πρόεδρο τμήματος, G. Bosco και R. Joliet, δικαστές,

γενικός εισαγγελέας: Sir Gordon Slynn

γραμματέας: D. Louterman, υπάλληλος διοικήσεως

έχοντας υπόψη την έκθεση για την επ' ακροατηρίου συζήτηση και κατόπιν της προφορικής διαδικασίας της 11ης Δεκεμβρίου 1986,

* Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική.

αφού άκουσε το γενικό εισαγγελέα που ανέπτυξε τις προτάσεις του στη συνεδρίαση της 24ης Φεβρουαρίου 1987,

εκδίδει την ακόλουθη

Απόφαση

- 1 Με δικόγραφο που κατέθεσε στη γραμματεία του Δικαστηρίου στις 23 Δεκεμβρίου 1985, η Θεανώ Σουνά, ανεξάρτητη διορθώτρια που παρέχει, κατόπιν αιτήσεως, υπηρεσίες στην Υπηρεσία Επισήμων Εκδόσεων της Επιτροπής, άσκησε προσφυγή, με την οποία ζητεί την ακύρωση της αποφάσεως της εξεταστικής επιτροπής του γενικού διαγωνισμού της Επιτροπής COM/B/416 (EE C 43 της 15.2.1985, σ. 16), της 26ης Σεπτεμβρίου 1985, περί απορρίψεως της αιτήσεως συμμετοχής της σ' αυτό το διαγωνισμό, καθώς και την αποκατάσταση της ηθικής ζημίας που προκύπτει γι' αυτήν από την προσβαλλόμενη πράξη.
- 2 Η προκήρυξη διαγωνισμού προέβλεπε ότι οι υποψήφιοι έπρεπε να έχουν γεννηθεί μετά τις 15 Φεβρουαρίου 1949 και πριν από τις 16 Φεβρουαρίου 1967. Διευκρίνιζε ότι το όριο ηλικίας δεν ίσχυε για τους υποψηφίους, οι οποίοι, μεταξύ 15ης Φεβρουαρίου 1985 και 29ης Μαρτίου 1985 ήταν από έτους τουλάχιστον χωρίς διακοπή υπάλληλοι ή μέλη του λοιπού προσωπικού των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων. Αυτή η παρέκκλιση του ορίου ηλικίας βασιζόταν στο άρθρο 1, παράγραφος 1, στοιχείο ζ), του παραρτήματος ΙΙΙ του « κανονισμού περί της υπηρεσιακής καταστάσεως των υπαλλήλων των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων » (στο εξής: ο κανονισμός), κατά το οποίο η προκήρυξη διαγωνισμού πρέπει να καθορίζει « ενδεχομένως το όριο ηλικίας, καθώς και την παράταση του ορίου ηλικίας για τους υπαλλήλους που ασκούν καθήκοντα από ένα έτος τουλάχιστον ». Εξάλλου, η προκήρυξη διαγωνισμού προέβλεπε παράταση του ορίου ηλικίας κατά ορισμένο χρόνο υπέρ των υποψηφίων που δεν είχαν ασκήσει τουλάχιστον επί έτος καμία επαγγελματική δραστηριότητα για να αναθρέψουν τέκνο μικρής ηλικίας, που υπηρέτησαν τη στρατιωτική τους θητεία ή ήταν μειονεκτούντες.
- 3 Στις 6 Αυγούστου 1985, ο προϊστάμενος του τμήματος « προσλήψεις » της Επιτροπής πληροφόρησε τη Σουνά ότι η εξεταστική επιτροπή του διαγωνισμού COM/B/416 αρνήθηκε να τη δεχθεί στις εξετάσεις λόγω υπερβάσεως του ορίου ηλικίας που είχε καθορίσει η προκήρυξη διαγωνισμού και ότι δεν πληρούσε τις προϋποθέσεις για να επωφεληθεί της παρατάσεως του ορίου ηλικίας που προβλεπόταν υπέρ των υποψηφίων που δεν είχαν ασκήσει επί ένα τουλάχιστον έτος καμία επαγγελματική δραστηριότητα

για να αναθρέψουν τέκνο μικρής ηλικίας, που είχαν υπηρετήσει τη στρατιωτική τους θητεία ή ήταν μειονεκτούντες.

- 4 Στις 24 Αυγούστου 1985, η Σουνά ζήτησε την επανεξέταση αυτής της απόφασεως επικαλούμενη την παρέκκλιση του ορίου ηλικίας, την προβλεπόμενη υπέρ των υποψηφίων που ήταν από έτους τουλάχιστον χωρίς διακοπή υπάλληλοι ή μέλη του λοιπού προσωπικού των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων.
- 5 Στις 26 Σεπτεμβρίου 1985, ο προϊστάμενος του τμήματος « προσλήψεις » την πληροφόρησε ότι η εξεταστική επιτροπή του διαγωνισμού είχε εμμένει στην απόφασή της να μην τη δεχθεί στις εξετάσεις λόγω υπερβάσεως του καθορισθέντος από την προκήρυξη διαγωνισμού ορίου ηλικίας.
- 6 Στις 23 Δεκεμβρίου 1985, η Σουνά άσκησε την υπό κρίση προσφυγή.
- 7 Στην έκθεση για την επ' ακροατηρίου συζήτηση αναπτύσσονται διεξοδικώς τα πραγματικά περιστατικά, καθώς και οι ισχυρισμοί και τα επιχειρήματα των διαδίκων.

Επί του παραδεκτού

- 8 Η Επιτροπή υποστηρίζει ότι η προσβαλλόμενη απόφαση αποτελεί απλώς επιβεβαίωση της απόφασεως της 6ης Αυγούστου 1985 και ότι, συνεπώς, η προσφυγή είναι εκπρόθεσμη.
- 9 Πρέπει να τονιστεί σχετικά ότι στην προσβαλλόμενη απόφαση η Επιτροπή αποφάσισε σιωπηρώς ότι δεν είχε εφαρμογή παρέκκλιση από το όριο ηλικίας περί της οποίας δεν είχε αποφανθεί στην απόφαση της 6ης Αυγούστου 1985. Επομένως, η προσβαλλόμενη απόφαση δεν αποτελεί απλώς επιβεβαίωση της πρώτης. Η προσφυγή ασκήθηκε εντός τριών μηνών από την κοινοποίηση της προσβαλλόμενης απόφασεως και, επομένως, ασκήθηκε εμπροθέσμως.

Επί της ουσίας

- 10 Η Σουνά, με έναν πρώτο ισχυρισμό, προβάλλει ότι η προσβαλλόμενη απόφαση παραβιάζει τον κανόνα « *pater legem quam ipse fecisti* », καθόσον της αρνείται το ευεργέτημα παρεκκλίσεως από το όριο ηλικίας που προβλέπει η προκήρυξη διαγωνισμού υπέρ των υπαλλήλων και μελών του λοιπού προσωπικού οι οποίοι υπηρετούν από έτους τουλάχιστον χωρίς διακοπή, ενώ οι ανεξάρτητοι διορθωτές παρέχοντες υπηρεσίες κατόπιν αιτήσεως είναι επίσης μέλη του λοιπού προσωπικού των Κοινοτήτων και η Σουνά πληροί την προϋπόθεση διαρκείας των υπηρεσιών.
- 11 Σχετικώς, όπως δέχεται η Επιτροπή, η Σουνά εργάστηκε κατά τη διάρκεια που απαιτείται από την προκήρυξη διαγωνισμού για να μπορεί να επωφεληθεί της παρεκκλίσεως την οποία επικαλείται.
- 12 Δεδομένου ότι η εν λόγω παρέκκλιση στηρίζεται στο άρθρο 1, παράγραφος 1, στοιχείο ζ), του παραρτήματος ΙΙΙ του κανονισμού, κατά το οποίο η προκήρυξη διαγωνισμού πρέπει να καθορίζει, ενδεχομένως, το όριο ηλικίας καθώς και την παράταση του ορίου ηλικίας για τους υπαλλήλους που ασκούν καθήκοντα από ένα έτος τουλάχιστον, πρέπει να εξεταστεί αν η Σουνά έχει την ιδιότητα του υπαλλήλου κατά την έννοια αυτής της διατάξεως.
- 13 Ο όρος « υπάλληλος » πρέπει να ερμηνευτεί ότι αφορά, αφενός, τους μόνιμους υπαλλήλους των Κοινοτήτων, και, αφετέρου, « τα μέλη του λοιπού προσωπικού » κατά την έννοια του άρθρου 1 του « καθεστώτος που εφαρμόζεται επί του λοιπού προσωπικού των Κοινοτήτων », δηλαδή τους έκτακτους υπαλλήλους, τους επικουρικούς υπαλλήλους, τους τοπικούς υπαλλήλους και τους ειδικούς συμβούλους.
- 14 Δεδομένου ότι η Σουνά δεν προσελήφθη υπό μία από αυτές τις ιδιότητες, αλλά υπό την ιδιότητα της ανεξάρτητης διορθώτριας παρέχουσας υπηρεσίες κατόπιν αιτήσεως, δεν δικαιούται την παρέκκλιση από το όριο ηλικίας που προβλέπει η προκήρυξη διαγωνισμού υπέρ των μονίμων υπαλλήλων και λοιπών μελών του προσωπικού των Κοινοτήτων που ασκούν καθήκοντα από ένα έτος τουλάχιστον. Η προσβαλλόμενη απόφαση ορθώς, επομένως, ερμήνευσε την προβλεπόμενη στην προκήρυξη του διαγωνισμού παρέκκλιση.
- 15 Απ' αυτό έπεται ότι ο ισχυρισμός που στηρίζεται στην παραβίαση του κανόνα « *pater legem quam ipse fecisti* » είναι απορριπτός.

- 16 Μ' ένα δεύτερο ισχυρισμό η Σουνά υποστηρίζει ότι η απόφαση εισάγει διακρίσεις και είναι αντίθετη προς την αρχή της καλής πίστεως την οποία η διοίκηση οφείλει στο προσωπικό της καθόσον της αρνείται ένα ευεργέτημα του οποίου επωφελούνται οι διορθωτές που έχουν την ιδιότητα μόνιμου υπαλλήλου ή μέλους του λοιπού προσωπικού των Κοινοτήτων, ενώ η Σουνά άσκησε την εργασία της υπό τους ίδιους όρους, ιδίως ωραρίου, επιβλέψεως και τόπου εργασίας, όπως και εκείνοι.
- 17 Σχετικώς, παρατηρείται ότι η προσβαλλόμενη απόφαση στηρίζεται σε διάταξη του κανονισμού, της μη νομιμότητας της οποίας δεν έγινε επίκληση.
- 18 Κατά συνέπεια, ο δεύτερος ισχυρισμός πρέπει να απορριφθεί.
- 19 Μ' έναν τρίτο ισχυρισμό, η Σουνά ισχυρίζεται ότι η απόφαση στερείται αιτιολογίας καθόσον δεν επεξηγεί γιατί αρνείται στη Σουνά το ευεργέτημα της παρεκκλίσεως που προέβαλε στην αίτησή της περί επανεξετάσεως της 24ης Αυγούστου 1985.
- 20 Παρατηρείται ότι η Επιτροπή δεν μπορούσε, ενόψει της διατάξεως του κανονισμού επί της οποίας στηρίζεται η προσβαλλόμενη απόφαση, να λάβει άλλη απόφαση από αυτή που έλαβε. Υπενθυμίζεται σχετικώς ότι ο προσφεύγων δεν έχει κανένα έννομο συμφέρον από την ακύρωση για τυπικούς λόγους μιας απόφασης, στην περίπτωση που η διοίκηση δεν διαθέτει κανένα περιθώριο εκτιμήσεως και οφείλει να ενεργήσει όπως το έπραξε. Σε παρόμοια περίπτωση η ακύρωση της προσβαλλόμενης απόφασης δεν θα μπορούσε, πράγματι, να προκαλέσει παρά νέα απόφαση, ταυτόσημη, επί της ουσίας, με την ακυρωθείσα απόφαση (απόφαση της 6ης Ιουλίου 1983, Geist κατά Επιτροπής, 117/81, Συλλογή σ. 2191, 2207).
- 21 Από αυτό έπεται ότι ο ισχυρισμός που στηρίζεται στην έλλειψη αιτιολογίας είναι απορριπτέος.
- 22 Ως προς το αίτημα της προσφυγής περί αποκαταστάσεως της ηθικής ζημίας που η Σουνά ισχυρίζεται ότι υπέστη λόγω της προσβαλλόμενης αποφάσεως, πρέπει να απορριφθεί, δεδομένου ότι από την εξέταση της προσβαλλόμενης αποφάσεως δεν προέκυψε καμιά έλλειψη νομιμότητας.

Επί των δικαστικών εξόδων

23 Κατά το άρθρο 69, παράγραφος 2, του κανονισμού διαδικασίας ο ηττηθείς διάδικος καταδικάζεται στα δικαστικά έξοδα. Εντούτοις, κατά το άρθρο 70 του ίδιου κανονισμού, τα όργανα φέρουν τα έξοδα που υφίστανται στις προσφυγές των υπαλλήλων των Κοινοτήτων.

Για τους λόγους αυτούς

ΤΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ (πρώτο τμήμα)

αποφασίζει:

- 1) Απορρίπτει την προσφυγή.**
- 2) Κάθε διάδικος φέρει τα δικά του δικαστικά έξοδα.**

Schockweiler

Bosco

Joliet

Δημοσιεύτηκε σε δημόσια συνεδρίαση στο Λουξεμβούργο στις 20 Μαΐου 1987.

Ο γραμματέας

P. Heim

Ο πρόεδρος του πρώτου τμήματος

F. Schockweiler